

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- maškarní bál pro děti
- nové webovky městečka
- střípky z městečka
- naši legionáři

Číslo 3

Březen 2013

Ročník 17

Stát definitivně opustil úvahy na zásadní přeměnu regionu **KONEC PLÁNŮ NA PŘEHRADU V MLÁZOVICÍCH**

Již od 50. let minulého století se objevovaly různé informace o chystaném vodním dílu, které by zásadním způsobem změnilo tvář regionu. Vše je však minulostí, stát od svých plánů v okolí městečka definitivně upustil.

Dostatek kvalitní pitné vody není v mnoha oblastech republiky samozřejmý, proto se stát snaží různými opatřeními stav zlepšit. Podle studií vědců z Výzkumného ústavu vodního hospodářství bude nedostatek vody v příštích dekádách trápit stále větší počet obyvatel. Jedním z opatření, kterým chtějí vodohospodáři zlepšit situaci, je výstavba nových vodních nádrží. To ovšem vyvolává bouřlivé reakce obyvatel vytipovaných lokalit.

Podobně tomu bylo i v Mlázovicích, kde stát naplánoval stavbu nové přehrady, jako zásobárny pitné vody pro oblast Novobydžovska. Původní myšlenka vznikla v roce 1956. Tehdy Ministerstvo zemědělství zveřejnilo dlouhý seznam 500 oblastí vhodných pro výstavbu vodních děl. Od roku 1960 podléhaly územnímu hájení. Postupem času docházelo k revizím vybraných území až do roku 2011. Počet nově uvažovaných přehrad se zastavil na čísle 69.

Po celou dobu musely dotčené obce místa pro přehrady vymezit jako územní rezervy a tím pro ně platil zvláštní, omezující režim. V rámci tvorby Plánů hlavních povodí a územního plánování různých celků, chtěl stát stanovit přesná pravidla, jak se v dotčených lokalitách chovat. I když je jasné, že z uvažovaných staveb bude realizován v horizontu sta let jen malý zlomek, používají úřady pravidlo „předběžné opatření“ pro další generace.

V uplynulých desetiletích neměli občané o projektu na mlázovicku dostatek relevantních informací. Chvíli se hovořilo o plánech v teoretické rovině, občas se objevila „zaručená informace“ o tom, že tato akce je jednou z nejdůležitějších v České republice a je připravována k realizaci. Nedostatečná informovanost vedla pouze ke spekulacím a mohla vyvolávat zbytečnou paniku.

Plánovaná přehrada v Mlázovicích se dotýkala dále obce Šárovce Lhota,

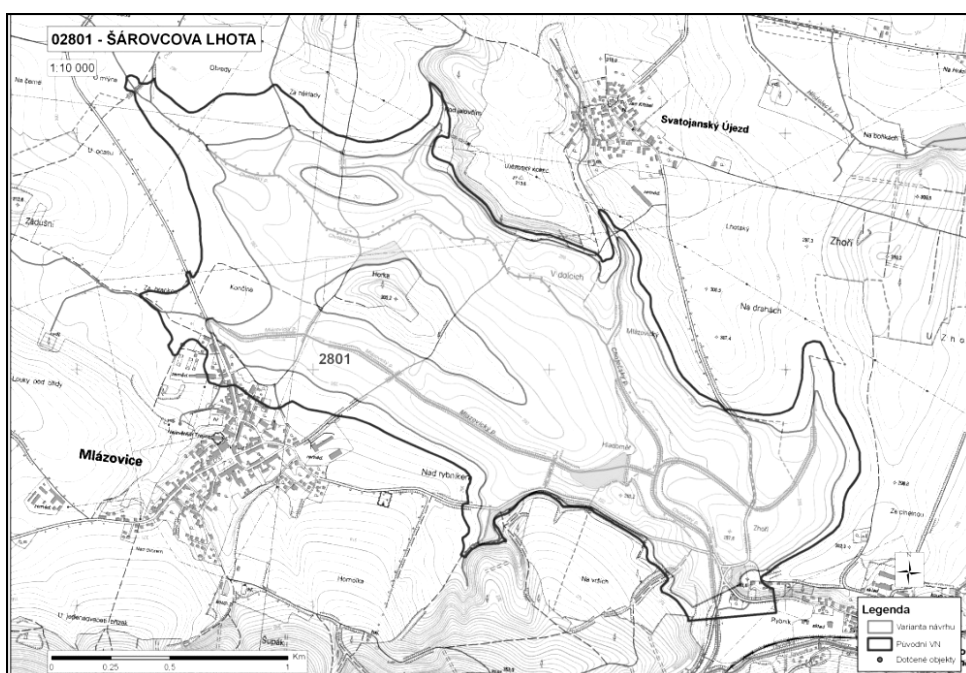
kde měla vyrůst hráz, a také katastru Svatojanský Újezd a Choteč. Všechny jmenované obce vyslovily s umístěním vodního díla zásadní nesouhlas, neboť by znamenal fatální následky pro jejich rozvoj.

Původně mělo stavbě v městečku ustoupit i několik domů v jeho spodní části, směrem na Choteč. Později byla maximální hrana nátoky upravena, aby se nedotkla žádné existující stavby. Problém však spočíval v kapacitních možnostech přítoku. Před čtyřiceti lety projektanti uvažovali o vybudování tunelu pod okolními lesy, který by přiváděl dostatek vody z Javorky v Lázních Bělouhradě. Toto řešení však již nelze použít, neboť by narušilo vodní hospodářství lázeňského města a znemožnilo chod tamní čistírny odpadních vod.

Další zdroje vody jsou již minimální a nedokázaly by dostatečně zásobovat vodní plochu. Namísto efektivní nádrže pro pitnou vodu by se z hladiny stal, po většinu roku, pouze bahnitý močál sloužící k množení obtížného hmyzu. To byl jeden z hlavních důvodů, proč Ministerstvo zemědělství vyslyšelo argumenty

Mlázovic a okolních obcí, které se proti přehradě postavily, a ukončilo plány na její výstavbu. Samozřejmě jsou zde i další aspekty. Zábor velké části zemědělské půdy přinášející důležitá pracovní místa, přísná omezení zemědělského hospodaření na zbylých pozemcích, změna mikroklimatu či obrovská ekologická zátěž způsobená vlastní stavbou. Někteří však v projektu viděli silnou stránku spočívající v rozvoji turistického ruchu.

Ministerstvo zemědělství, za spolupráce několika dalších státních institucí, vypracovalo v uplynulých letech tzv. Generel LAPV, což je nový materiál, který shrnuje vývoj v zásobování pitnou vodou a zároveň závazně vymezuje území pro případné nové přehrady. Jak již bylo uvedeno, přehrada Mlázovice – Šárovce Lhota v něm není zahrnuta. Stala se tak jediným vodním dílem (mimo chráněná území), které bylo z původního návrhu definitivně vypuštěno. Obyvatelé městečka a okolí, ani jejich potomci, se nemusí obávat, že by z jejich malebných sídel zbyla jen průmyslová pustina.

Grafické znázornění plochy plánovaného vodního díla (silná čára je původní návrh zatopení oblastí, tenčí uvnitř zobrazuje zmenšení mimo zastavěnou oblast z devadesátých let)

SERIÁL LEGIONÁŘI Z MLÁZOVIC - II. ČÁST - 4. DÍL

Po dokončení seriálu o mlázovických osobnostech, poskytl pan Ivo John naší redakci další část zajímavého seriálu mapující historii mlázovických legionářů. Pokračování z minulého čísla:

FRANTIŠEK VÍZEK (1886-1969)

Narozen 10. 10. 1886 v Žehuni, okr. Poděbrady. Původním povoláním byl hostinský. Svoji živnost provozoval na Trotince u Dvora Králové.

Do spárů vojenské mašinerie v začátcích 1. světové války se dostal při odvodu ve městě Jičíně, kdy po absolvování krátkého výcviku nad jičínskými kasárnami na Čeřovce a na cvičišti pod Zebínem byli všichni branci převedeni na nevídaný ceremoniál – vojenskou mši spojenou s přísahou věrnosti císaři a jeho habsburské monarchii. Po této nepopsatelné podívané vojsko nastoupilo do vyrovnaných šiků a ve čtyřstupech prošlo městem až na nádraží, kde všichni nastoupili do připraveného vlaku.

Zde je potřeba dodat, že Vízek již od prvopočátku byl pevně rozhodnut, že za Rakušany, jejich spojence Němce a Maďary a staříckého mocnáře bojovat nebude. Mezi částí mužstva panovala poráženecká nálada, po straně se hovořilo, že rakouská armáda je slabá a ostatní státy monarchie ji v jejich válečnických úmyslech plně nepodporují. Naopak Rusko – věrný a mocný spojenec Srbů – jim v nejtěžší chvíli pomůže a na stranu práva se postaví i Francie a Anglie. Samozřejmě, že v části vojska panovalo i nadšení a dobrá nálada, neboť propaganda přinášela své ovoce a slibovala, že válka bude v krátké době vítězná a všichni se budou moci vrátit do svých domovů. Na tyto nesmysly odvedenci jako byl František Vízek nenaletěli, a proto na frontu nastupovali s tím, že při nejbližší příležitosti zběhnou na druhou stranu bojiště.

František Vízek byl přidělen k 36. polnímu pluku a s ním také odjel na frontu. Po příjezdu na místo bylo okamžitě započato s budováním nových a bezpečnějších zákopů, při čemž docházelo k neustálým bojovým střetům. Až konečně 7. června byl vyhlášen útok na ruské pozice, který ale skončil naprostým fiaskem a značná část našich vojáků se schovala v krytých zákopech, které byly okamžitě obklopeny ruskou jednotkou. Odtud byli převezeni do zajateckého tábora v Dárnici u Kyjeva.

Po návštěvě českých a ruských emisarů 9. 11. 1917 podepsala většina českých i slovenských zajatců vstup do legií a byli zařazeni k 7. Tatranskému pluku, František Vízek s pořadovým číslem 72 205 se sídlem v Berezani.

Než se mohlo vojsko konečně vydat na plánovanou cestu desítkami vlakových souprav do vnitrozemí Ruska přes Ural, Sibiř až do přístavního města v Tichém oceánu Vladivostoku, museli se nejprve vypořádat s německou vyzbrojenou armádou u města Zborova. Na této cestě se ještě střetli s německým vojskem u Bachmače, odkud se jim uvolnila cesta po magistrále. Za dosažení těchto mimořádných úspěchů v obou vítězných bitvách obdržel František Vízek a v minulém čísle zpravodaje zmíněný Josef Jón několik vojenských vyznamenání. Mezi nimi se nachází i řád francouzské cizinecké legie.

V tomto období ještě vyhráno nebylo, mnoho vlakových souprav se přiblížilo i dorazilo do cíle své cesty, ovšem druhá čs. divize, nedávno převezená ze Sibíře a Vladivostoku zpět na Ural, se ve stejné době podílela na právě probíhající velké sibiřské operaci gen. Radola Gajdy, který převzal velení uralské fronty 9. října 1918. Cílem ofenzivy, připravené v jeho štábu především zásluhou plk. Bogoslavského, znamenitého válečníka před časem zběhlého ze sovětské armády, a provedené pod přímým velením neméně znamenitého gen. Pepeljaeva, bylo dobytí Permu a vytvoření nástupiště pro pozdější útok k Vjatce. Gajdova vojska dosáhla cíle za neuvěřitelně krátkou dobu jednoho měsíce, a to vzdor třístakilometrové vzdálenosti v třesnutých mrazech a ve vysokých sněhových závějích. Na Štědrý den 1918 vnikli první vojáci Pepeljaevova středosibiřského sboru do Permu a o den později se města zmocnili.

V této době a několika měsících předtím probíhala bratrovražedná občanská válka a téměř po celé dva roky 1918 – 1919 časté a těžké bojové

střety s bolševickou rudou armádou a vojsky čs. legií téměř po celé Transsibiřské magistrále.

Tragické události museli naši vojáci snášet a překonávat za každého počasí, v létě či zimě, za třesnutých sibiřských mrazů. Proto většina našich vojáků o tom, co prožili, dosti nerada hovořila, byly to vzpomínky přímo neuvěřitelné, smutné až děsivé.

František Vízek toto letité martyrium přežil ve zdraví a domů se navrátil v roce 1919. Zemřel v roce 1969 ve věku 83 let.

Pamětní aršík vydaný u příležitosti 20. výročí československé legie v Itálii (1918 - 1938)

<p>vlastnoruční podpis</p>	<p>SVAZ BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU</p> <p>8.114</p> <p>ČLENSKÝ PRŮKAZ Čís. 22540</p> <p>Jméno: <i>František</i></p> <p>Příjmení: <i>Vízek</i></p> <p>generální sekretariát</p> <p><i>L. Kovář</i> předseda <i>Jan Vodička</i> gen. tajemník</p>
----------------------------	---

<p>Narozen 10.10.1886,</p> <p>povolání <i>hostinský</i></p> <p>bydliště <i>Trotinice</i></p> <p>je členem SVAZU BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU</p> <p>jednoty <i>Mořina v Podkrkonoší</i></p> <p>Kul. razítko jednoty <i>Mořina v Podkrkonoší</i></p> <p><i>K. Koudelka</i> předseda <i>Jan Vodička</i> jednatel</p>	<p>Majitel průkazu zúčastnil se boje za svobodu jako <i>český legionář</i></p> <p>podle potvrzení MNO/IX. č. <i>72.205</i></p> <p>v době od <i>7.11.1914</i> do <i>31.12.1919</i></p> <p>dále jako</p> <p>podle potvrzení MNO/IX. č.</p> <p>v době od do</p> <p>dále jako</p> <p>podle potvrzení MNO/IX. č.</p> <p>v době od do</p>
--	---

Legitimace legionáře Františka Vízka s fotografií, ze Svazu bojovníků za svobodu. Než odešel na válečnou frontu, živil se jako hostinský na Trotince. V bojích setrval tři roky, poté se vrátil domů.

FRANTIŠEK CHMELÍK (1892 - 1962)

V roce 1864 byl majitelem domku v Jičínské ulici čp. 128 František Chmelík – kostelní zpěvák a literát, který o procesích předříkával písně, a proto se mu říkalo folbátor.

Po dvaceti letech v roce 1884 převzal dům František Chmelík mladší. V pořadí již druhý František sloužil jako vojín, pěšák rakousko-uherské armády povinnou tříletou presenční službu v anektované Bosně a Hercegovině. Po celou tu dobu pobýval v Banja Luce. Vyučen byl dámským krejčím, ale toto povolání nevykonával, neboť v letech 1921-1934 byl obecním hajným. Jeho manželka, rozená Nosková, pocházela z Dolní Kalné.

Legionář František Chmelík III. se narodil 16. 7. 1892 v Mlázovicích, kde byl jeho rod. usídlen od nepaměti. Po vypuknutí 1. světové války byl nasazen do služby v c. a k. rakouské armádě na srbskou frontu. Po prohrané bitvě se s celou jednotkou ocitl na bojišti v Itálii. Při přesunu Alpami omrzl na levou ruku a musel mu

*František Chmelík
válečný hrdina, zasloužilý legionář*

být amputován prostřední prst. Odtud se dostal do polní nemocnice k Dr. Urbanovi v Chomuticích a po vyléčení se znovu vrátil ke své skvadroně do Itálie – k městu Busto Arsizio v Lombardii, kde se dostal do zajetí. Od tohoto okamžiku byl nezvěstný a rodiče o něm nic nevěděli. V zajateckém táboře poznal, co je opravdový hlad a bída. Zažil zde také nepředstavitelný nepořádek a strašně rozlehlé smetiště.

V té době vojáci žili pod Alpami, kde pole bylo samé kamení a širé lány kukuřice. Na latryně se též sešel s Mlázovákem Josefem Fejfarem, který se, stejně jako on, dostal do zajetí.

Po zdoluhavém vyjednávání českých představitelů s italskými orgány mohli naši zajatci v roce 1918 vstoupit do legií, kde obdrželi nové uniformy československé armády. V tomto období se již schylovalo k ukončení bojů i celé války na italské frontě a to díky pomoci spojenecké anglické a italské armády.

Přímo z fronty odjížděli naši legionáři na Těšínsko a na Slovensko, kde měli za úkol zabránit provokacím z maďarské či polské strany a ochránit československé hranice. Těmto jednotkám velel italský generál Piccione.

Po návratu do své rodné obce se František Chmelík dne 19. 6. 1920 oženil, když si vzal za manželku Antonii Krausovou z Vojic. Svatba se konala na ONV v Nové Pace, kam je odvezl v kočáře František Skrbek z č. p. 123.

Od svého mládí byl František aktivním členem výboru Sokola a dobrým a zdatným sportovcem. Podílel se i na vedení tamburašského souboru. Byl také zakládajícím členem Církve československé. Ve svém civilním životě byl dobrým otcem rodiny.

O rentu po zranění z války nežádal. Říkal, že nebude okrádat stát a svou čtyřčlennou rodinu užije prací. A byl to skutečně neúnavný pracovník! Na poli a záhumence dřel od rána do večera. Trávu chodil kosit ve 3 hodiny ráno a po rozednění sedl na kolo a jel do Hořic do práce, kde byl zaměstnán u okresního stavebního podniku. Jinak byl veselý a družný povahy. Ze stavby nebo lešení pokřikoval na kolemjdoucí: „Tady buď a zpívej!“, za což si také vykoledoval přezdívku „Tady buď“. Byl také zaníceným vyznavačem sokolských idejí Tyrše a Fügnera.

Když se v Mlázovicích stavěla svépomocí nová hasičská zbrojnice, šel pan Chmelík na ohlášenou brigádu, ze které byl ovšem za půl hodiny zpátky. Byl mírně znechucen tím, že se parta brigádníků nesešla, a tak se zbytek musel také rozejít domů. Po chvilce rozhovoru s rodinou jej postihl srdeční infarkt, na jehož následky zemřel. Pohřeb se konal 14. 6. 1962.

Syn Vratislav si též zaslouhuje naši pozornosti. Od mládí, již jako žák, byl členem Sokola a mládežnickým cvičitelem. V pozdějších letech byl dokonce předsedou Sokola a to od roku 1955 do roku 1969.

Vyučil se strojním zámečnickem u firmy Jana Rychtery v Mlázovicích. V roce 1943 nastoupil do Škodových závodů v Hradci Králové. 1. 1. 1944 odjel do Německa, kde byl nucen nasazen do Krupových závodů v Essenu na zapracování při výrobě těžkých německých tanků „Tygr“. Po válce byl, od roku 1947 až do důchodu, zaměstnán v Knotkově továrně

neboli Agrostroji Jičín. Za životní štěstí považoval to, že tak strašné letecké nálety spojeneckých vojsk ve zdraví přežil. Říkal, že takové peklo na zemi nebylo snad ani možné překonat, ale jemu se to podařilo.

Originál pohlednice vydané k 20. výročí bitvy u Bachmače

Takovéto pozdravy posílali legionáři z fronty domů

MLÁZOVICE MAJÍ NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY

Změna grafiky, nové funkce, aktualizace podle legislativy. To jsou hlavní změny, které se dotkly oblíbených internetových stránek v osmém roce jejich života.

V roce 2005 ožila webová adresa www.mlazovice.cz. Od té doby jsou veškeré důležité informace o dění v městečku dostupné na „pár kliknutí“ po celém světě. Prostor zde mají, kromě obce, také její příspěvkové organizace, místní firmy či zájmové spolky.

Původní stránky bezplatně pro obec vytvořil Tomáš Komárek a programátor Richard Marvan. Za dobu jejich existence bylo zveřejněno více než 500 článků a k nim několik tisíc fotografií. Staly se velmi oblíbenou zastávkou internetových uživatelů, o čemž svědčí historie přístupů. Průměrně dvacet tisíc návštěv za rok je neuvěřitelný údaj, který nedosahuje mnoho měst s několika tisíci obyvateli, ale ani řada komerčních firem. Je to důkaz, že Mlázovice zajímají nejenom místní a chalupáře, ale i široké okolí. Mezi pravidelnými návštěvníky nalezneme řadu zajímavých destinací, například Švédsko, Španělsko, Německo, Holandsko, USA, Nový Zéland, Austrálii, Kanadu, Brazílii, Rusko, Japonsko, Tchajwan a další. Můžeme se jen domýšlet, jaký vztah k městečku mají lidé z takových dálek.

Hlavními faktory, které ovlivňují úspěšnost tohoto projektu, jsou aktuálnost a serióznost. Internetové stránky Mlázovic obsahují veškeré informace o životě městečka. Svůj obsah si najdou mlázovičtí občané, chalupáři i návštěvníci. Vše podstatné je soustředěno na jednom místě. Za celou historii webu nebyl zaznamenán žádný problém týkající se publikace nepravdivé informace. Všichni vědí, že se na obsah mohou naprosto spolehnout. Jediný problém nastal v prvním roce provozu s vulgárními příspěvky v diskuzích u článků, což účinně odstranilo zavedení registrací uživatelů.

Nebyl poskytován ani prostor pro reklamu, která by zhoršovala orientaci na stránkách a zároveň by městečko riskovalo svojí pověst, v případě problematických inzertů či jejich produktů.

I přes bezproblémové fungování mlázovického webu, muselo městečko přistoupit k jeho úpravám. Ty si vyžádaly především legislativní změny, které obci nařídily nové povinnosti. Zároveň s tím byly zapracovány nové nápady a připomínky některých uživatelů. A tak se po připojení na známou adresu www.mlazovice.cz začal, od března 2013, objevovat zcela nový obsah.

Mezi novinkami nalezneme úpravu grafiky stránek, zcela přepracovány jsou moduly úřední desky a elektronické poda-

telny (tak, aby odpovídaly platným zákonům). Svého prostoru se dočkala i osada Mezihoří. Návštěvníci mohou nově používat fulltextové vyhledávání. Výrazným vylepšením prošla prezentace fotografií pod jednotlivými články. Lze již používat souvislou prezentaci, fotky jsou také zveřejňovány v lepší kvalitě. Zůstala možnost vkládání komentářů (pro přehlednost je změněno pořadí podle času vložení a také mechanismus vkládání, ten předchozí trpěl u některých uživatelů se špatně nastavenými počítači předčasným odesláním). Úpravou prošel i kalendář akcí.

Samozřejmě, uživatelé mají i nadále k dispozici e-mailového klienta pro své adresy v doméně mlazovice.cz a možnost hlasovat v aktuálních anketách. Zásadní také je, že i když je systém zcela nový, jsou na něj převedena veškerá data z dřívější doby, takže zůstala zachována kontinuita informací od roku 2005 a stránky se stávají jakousi virtuální kronikou městečka, doplněnou o fotografie. Optimalizována byla rovněž funkce tisku jednotlivých sekcí.

Mlázovice se mohou pochlubit moderním, funkčním webem, s velkým množstvím zajímavých a aktuálních informací. Přispívá k rychlé a důvěryhodné informovanosti občanů a pro všechny ostatní je ideální pozvánkou k návštěvě zajímavého podkrkonošského městečka.

Dětské odpoledne plné soutěží a zajímavých masek

V sobotu 2. března 2013 se konal na sále mlázovické Radnice maškarní rej dětí. Více než sedmdesát dětí různého věku a stovka dospělých, si užili pěkné odpoledne plné soutěží a zábavy.

Maškarní uspořádala Mateřská škola Mlázovice, ve spolupráci s rodiči. Paní učitelky si připravily velký počet zábavných soutěží pro nejmenší. Samozřejmě nechyběly ani sladké odměny. V radničním sále se to jen hemžilo různými zvířátky, pohádkovými bytostmi a dalšími těžko rozeznatelnými postavkami. Celé odpoledne děti bavil svojí diskotékou neúnavně Míra Dvořák. Rej ustal pouze v okamžiku, kdy se každý šel přesvědčit, jakou že to vyhrál cenu a také při čekání na párek v rohlíku, který děti k velké radosti dostaly v ceně vstupenky.

Velkou pochvalu zasluhují rodiče, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celé akce. Letos se zapojili téměř všichni, jejichž děti navštěvují školku. Poděkování

patří také drobným dárcům, jenž dětem přispěli finančně nebo věcnými dary. Materiálně maškarní rej podpořilo také městečko a Restaurace Radnice. Nejdůležitější však je, že si děti sobotní odpoledne náležitě užily a s bohatými zážitky odchá-

ČARODĚJNICE 2013

Zveme Vás na "Pálení čarodějnic", které se uskuteční v úterý 30. dubna 2013, cca od 20.30h za trafostanicí u koupaliště. Na tomto místě opět proběhnou pouze čarodějnice pro děti, **NELZE ZDE ODKLÁDAT VĚTVU A ROŠTÍ ZE ZAHRÁDEK ANI JINÝ ODPAD!!**

Místem pro odkládání roští je panelové plato, které je umístěno vlevo před Horskou (stejně jako v loňském roce). Na toto prostranství lze pouze do konce dubna přivážet větve, roští, zbytky trávy, listí a další rostlinné zbytky. Je přísně zakázáno odkládat zde jakýkoliv domovní či jiný odpad.

POZVÁNKA NA DIVADLO

Divadelní soubor Skleróza Hořice Vás zve na hru „DLOUHÝ“, kterou sehraje v sobotu 20. dubna od 17.00 hodin na sále mlázovické Radnice. Představení je doplněno písničkami legendárního Semaforu, ze šedesátých let, za doprovodu kapely Swing Hořice. Vstupné je dobrovolné.

Střípky z našeho městečka

- Pracovníci odborné firmy provedli koncem března výchovný řez obecních stromů, které byly nově vysázeny v uplynulých letech.

- Na žádost starosty obce vyjeli místní hasiči, odpoledne 30. března, k zásahu technické pomoci. Před místním hřbitovem vytékala z vodovodní šachty voda. Po příjezdu na místo hasiči zjistili, že rozsáhlá šachta, kde je umístěná vodoměrná souprava pro připojku hřbitova, je zcela zatopená. Proto pomocí cisterny vodu z hluboké jámy odčerpali a poté na jejím dně došlo k uzavření přívodu.

- Krajský úřad provedl během března podrobnou kontrolu provozu MŠ Mlázovice. Žádné závažné nedostatky nebyly zjištěny, školka funguje na jedničku.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.3/2013, vydáno 31.3.2013, nákladem 270 ks
Vydává: Městečko Mlázovice, Náměstí 4, 507 58 Mlázovice, obec@mlazovice.cz

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz